

63/

caire m. Arista de l'angle de sortint
que formen dues caveres contigües d'un
cos polièdric. Breuve caives a un objec
té rodó, per lo polièdric. Matar un
caire, fer-lo desaparèixer, per ex. ar-
rodovint l'objecte en la proximitat
de l'arista. Un caire rebatut |
El caire d'un precipici. Al caire de
l'abisme, al punt en que és immedi-
nent la caiguda en el puat, en
qualcom d'abominable. || fig. As-
pecte. Aquest problema té molts caives.
La qüestió agafa un altre caire.

7 fig.

cairejar v. tr. Breu caives (a
alguna cosa)